Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: ”Antonius i Paris”, i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218345050112/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

Det var nær Paris i en Forstads Kafé,
der var slig en nordisk Uskyld at sé:
et skyndsomt Staahej gennem tyve Felter
af Isbjørne, Skibbrud og Bølger, som vælter.
Mod en gulmalet Maane med Ansigt paa
en Kat krummer Ryg paa et Tag i det Blaa,
mens forneden en Pjerrot, hvidklædt og bitter,
piner sin elskovsvemodige Zither.

Fra Felt til Felt, over Sten, over Stok –
en Kunst, som er ung og forfløjen nok!
Men jeg føler i Panden et Værk og en Pine:
disse svimlende Blomster, disse Hvaler med Luffer,
det er som at se sine gamle Skuffer,
hvori man har hengemt en Fortids Rest,
fra den Gang man knælte med værdig Mine,
Cigar i Munden og Mandoline,
da selv man besang sligt et Land og dets Kvinder,
de Roser, de plukker, de Hoser, de binder,
og udvalgte Een som fornemst og bedst:
Mer stram i sit Snørelivs Rosengelænder
end Libanons Taarn, der mod Syrien vender.

Ja de Franskmænd kan le, som ej kender – de Gøge! –
en Rose fra Roskilde, Due fra Køge!
O, hvidklædte Pjerrot, svævende Svaler,
o, graasorte Kat, som med Maanen taler,
o, Klokketaarn med dit Rosenstakit!
I, som sletikke véd, hvordan jeg har stridt
(mit skamfulde Inderste brænder endnu)
med at skabe Fornuft af det Gøgl til en Sou,
jeg vil gi'e Jer til Deling en sjællandsk Rigsdaler,
kan I gøgle saa groft, at I skaffer mig kvit
for at huske min Fortid i Blegrødt og Hvidt
og Skyblaat og Murgraat og alt det ....

Antonius.